UKRAINIAN LABOR NEWS
Published weekly under the auspices of
The Winnipeg Trades and Labor Council
cor. Pritchard & McGregor Sts., Winnipeg, Man.
Subscription $2.00 a year.
Telephone: St. John 1465

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ"
часопись для робочого люду — виходить раз в тиждень заходом Вінніпеґської Ремісничо - Робітничої Ради.
Передплата $2.00 на рік.

Адреса: UKRAINIAN LABOR NEWS
cor. Pritchard & McGregor Sts. Winnipeg, Man.

ЗМІНА ФРОНТУ.

"Політикою Аліянтів є утримати велику Росію і Українці лишень дурять себе, єсли числять на яку небудь поміч зі сторони Аліянтів в напрямі відірваня ся від Росії. Переконувати Аліянтів про справедливість українських домагань що до не зависимости, се страчений час. Вони самі добре знають, що се наше домагане слушне, але що воно противить ся їх інтересам, то нема що на них числити"...

"Аліянти розумні люди, в них нема жадних сентиментів, вони числять ся з фактом і силою. Будь в нас сила, то признане нашої независимости булоб да вно прийшло, або, ліпше сказати, ми би його зовсім не потребували"...

"Ціла паржська конференція є одним довгим доказом, що твердий кулак є еще й нині найліпшим арґументом в політиці".

Отсе слова взяті не з якого радикального видавництва, але з націоналістичного і католицького "Кан. Українця". Панове від "К. У." признають в висше наведених словах, що дотеперішна укр. політика в Парижі збанкротувала, що причиною того банкроцтва було непопертє укр. працюючого народа політики Петлюри і його паризьких делеґатів, що мирова конференція в Парижі не руководила ся справедливістю, але економічними інтересами і силою, і — вкінци — що вся дотеперішна "народна робота" укр. націоналістів в Канаді відносно укр. справи в Европі зійшла "на пшик".

Пише "К. У.", що аліянти знають, що укр. домаганє слушне, але що воно противить ся їх інтересам, то нема що на них числити. А що лише кілька тижнів тому назад "К. У." і другі укр. націоналістичні ґазети писали, що в Парижі руководять ся лише справедливістю, що там наша одинока надія, що лише з Парижа Україна дістане волю — і тому ви, укр. робітники та фармері складайте гроші на делеґацію, сьвітову пресу і т. д. і т. д. Ті самі ґазети писали, а головно "К. У.", що аліянти в Парижі дуже справедливі для всіх і готові все дати Українцям, лише польські дипльомати та публіцисти набрехали перед аліянтами та обтуманили їх що до укр. питаня, — і тому знова складайте люди гроші, щоб нам було за що повести в Парижі і, взагалі серед аліянтів кампанію "відтуманюваня". Про се баламутство і туманенє аліянтів Поляками найбільше розводив ся власне "К. У." і подавав се як головну причину неприхильного відношеня Франції, а через її вплив і мирової конференції до укр. справи. А нині ті самі панове кажуть, що аліянти добре знають, що наше домаганє слушне, але воно противить ся їх інтересам і тому вони не хотять нам помочи.

Заходить тепер питанє, коли сі панове брехали? Чи кілька тижнів тому назад, чи брешуть тепер? Хиба недавно вони були ще сліпі і аж тепер прозріли? Не хочеть ся вірити. Се вже така всіх, долярових "народних діячів" політика, що вони гнуть ся туди, куди вітер віє. Ви, панове, бачите завсігди лише себе, а ніколи того народа, про котрого тільки кричите. В вас аліянти були добрі і справедливі і одинокі спасителі України, поки не копнули Петлюри. А були-б вони силою свого оружя підтримували Петлюру і він при їх помочи був би другим Скоро-упадським, то ви були би ликували і величали аліянтів, як одиноких, що роблять все по справедливости. Вас було-б не обходило, що може під пануванням Петлюри укр. мужик та робітник стогнуть в ярмі і бунтують ся проти него, ви-б сказали: добре, що Україна є, а яка вона, то вас не обходило би, аби лиш в ній Петлюри мали власть і силу; а повставших проти Петлюри і аліянтів селян та робітників ви називали би голотою, Москалями та Жидами, підкупленими за російські гроші і т. п. Не хотячи бути голословним, я пригадаю читачеви, що той самий чоловік, котрий писав наведені на початку слова, за пановання на Україні Скоропадського писав в своїй ґазеті, що Скоропадському не треба кидати колоди під ноги, що хтоб він не був, то він Українець і треба його попирати. Се писав той добродій про чоловіка, котрий тримав ся при власти на Україні силою німецьких багнетів і коли ті багнети з вибухом революції в Німеччині втратили своє значінє, мусів втікати з України. Се писав про чоловіка, котрого пановане на Україні записане кровію укр. селян і робітників і буде найчорнійшою сторінкою в українській історії. Се писав про сатрапа, про котрого неприхильно пишуть нині всі, навіть самі укр. націоналісти в Европі.

Така то політика долярових "народних діячів!" Вони вчера хвалили Скоропадського, хоч він був поставлений німецькими імперіялістами і був їх найманитом, а нині будуть хвалити аліянтів, коли надіють ся, що вони позволять Петлюрі своїх багнетів приборкати укр. селян і робітників, а коли бачуть, що аліянти сказали: "масти Федя медом, а Федь таки Федьом" і Петлюрі не дали помочі, бо шкода труду — вони воліли се зробити для Денікіна, — тоді сі "народні діячі" підносять крик і називають тих, що вчера величали одинокими спасителями України, псевдодемократами та макогонами. Тоді їм "розясняє ся" в голові і вони кажуть, що аліянти знають, чого ми хочемо і признають се за справедливе, але се противить ся їх економічним інтересам і тому вони є проти сего.

Пише дальше "К. У.", що аліянти розумні люди, в них нема жадних сентиментів, вони числять ся з фактом і силою. Все дуже гарно, тільки треба для яснійшого розуміня поставити на місце "аліянти" "капіталісти з аліянтських країв". Так, капіталісти не мають сентиментів і ред. "К. У." не треба було аж до тепер чекати, щоби про се переконати ся. Думаю, що про се він знав і давнійше. Годжу ся також, що капіталісти числять ся тільки з силою. А вже найчистійшу правду сказав "К. У.", що "будь в нас сила, то ми би зовсім не потребували признаня нашої самостійности". В тім то й біда, що тої сили не було! Хто ж є та сила? Широкі маси працюючого народа. Не попи або дяки, не міністри ані ґенерали, не урядники ані навіть професори, але нарід, той простий, чорний, працюючий нарід. І той нарід ніколи не був і не є за Петлюрою і тому то Петлюра мусів йти за признанєм "самостійности" аж до Парижа. А єсли-б той нарід був за Петлюрою, єсли-б "в нас була сила", як пише "К. У.", то-б зовсім не було потрібно благати кого о признанє самостійности, а що головнійше — о кулі та багнети проти того працюючого народа.

"Ціла парижська конференція є одним довгим доказом, що твердий кулак є еще нині найліпшим арґументом в політиці", пише "К. У." Чи про се довідав ся ред. "К. У." аж тепер? Так було все, є і буде, доки на сьвіті є капіталісти і робітники. Те саме мусіло бути й на мировій конференції. Кулак був і є найліпшим арґументом в політиці, і проти уживаня кулака не є навіть ред. "К. У.", коли хотів аліянтських куль та багнетів для Петлюри проти українських робітників та селян, або коли будучи ред. "Новин" писав, що опертому на кулаках та багнетах Скоропадському не треба кидати колоди під ноги і не перешкаджати будувати укр. державу.

Вюн.

СТРАЙК МАЙНЕРІВ НА ЗАХОДІ.

(За "Дістрікт Леджер"-ом)

В 18 дістрікті істнує тепер локавт. Директора угляних операцій кілька разів повідомлювано про те, що робітники є готові заключити нову угоду і повернути до праці. Повна кореспонденція в сій справі зістала вислана з Келґари до "Дістрікт Леджер" для публікації, однак до сього часу вона до нас не дійшла. Почта для "Дістрікт Леджер" або для дістріктового офісу в Келґари є особливо опізнювана. Велику частину дістріктової почти отвираєть ся в дорозі.

Положенє однак є таке. Управителів майнів через свою асоціяцію заявляють, що вони не будуть робити жадної угоди з робітниками 18 дістрікту доки така угода не є зроблена комісією з урядників назначених т. зв. Інтернаціоналом (зарядом Американської Федерації Праці) в Індіянополіс, Інд. Як звичайно удректор угляних операцій стоїть за управителями майнів і відмовляє ся робити що небудь, хиба лише з комісією санкціонованою в Індіянополіс.

Висновок з сего стає вкінци ясно означений. Відмова безсторонному комітетови розслідити несправедливости, які стали ся певним робітникам через істнуванє бріт.-колюмбійського 8-годинного закону, примусила робітників до страйку, в котрім великі корпорації контролюючі західні угляні поля надіяли ся, що зможуть побити робітників до послідного, як се вони явно перехвалювали ся.

Управителі майнів думають тепер, що вони мають над робітниками в 18 дістрікті перевагу. Так доносять їм їхні шпіґуни по цілім дістрікті. Тепер є правдива спроба робітничих сил. Або вони по невільничому піддадуть ся диктованю сили, котра буде над орґанізацією, до котрої вони мусять належати і над офіцирами, котрих вони мусять вибирати, — або вони мусять продовжати борбу до остаточного кінця.

Ми віримо, що робітники сего дістрікту будуть стояти твердо.

Ми знаємо, що вони мають за собою майнерів Нової Скотії, які вже поінформували премієра Канади, що вони "зужиють весь свій вплив, щоби стягнути всіх робітників Канади до одної орґанізації, щоби вони змогли підприняти спільну акцію, коли на се буде найліпша нагода, і ужити або своєї політичної або індустріяльної сили для осягненя таких користий, які вони самі будуть уважати за справедливі".

Тепер час для робітників 18 дістрікту стояти непохитно. Незначні ріжниці в опінії мусять всі забути ся в великій борбі, яка тепер відбуває ся. Зрадники і шпіґуни мусять бути трактовані з погордою, на яку заслугують. Наша борба є отверта і ясна. Тут нема тайн, за говорів, лише рішуче домаганє, що всяке дальше поневоленє робітників в сім краю не може бути толероване, без ріжниці в який спосіб воно не появить ся.

СОЦІЯЛІСТИЧНІ ПАРТІЇ А "СОЦІЯЛІСТИЧНЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО" НА УКРАЇНІ.

"Соціял революційна українська партія являєть ся тепер найсимпатичнійшою і найпопулярнійшою, позаяк вона стоїть на ґрунті соціялізації землі, себто скасованя права власности, скасованя великих посілостий, заведеня права приватного уживаня землі".

Так пише про укр. соц.-рев. партію на Україні п. Меґас з Парижа.

Той сам п. Меґас писав по своїм прибутю до Парижа, що приїхавші з України до Парижа делеґати зачислюють себе до трох соціялістичних партій, та що вони ріжнять ся засадничо від рос. большевиків головно тим, що стоять за приватною власністю. Я написав був тоді в "Укр. Роб. Вістях", що таких соціялістів, котрі стоять за приватною власністю нема нігде на сьвіті, та що єсли укр. делеґати в Парижу стоять за приватною власністю, то тим самим дають доказ, що вони не є соціялістами, а лише підшивають ся під те імя, аби здобути в працюючого народа симпатію. Тепер той сам п. Меґас доносить, що укр. соціял-революційна партія є тепер найсимпатичнійшою і найпопулярнійшою, позаяк вона стоїть на ґрунті соціялізації землі, себто скасованя права власности на землю. Що з того виходить? Виходить те, що укр. селяни, згуртовані в укр. соц. рев. партії, котра є найсимпатичнійшою і найпопулярнійшою на Україні, домагають ся соціялізації землі, а панове делеґати з України з Сидоренком на чолі (і правительство Петлюри) є за затриманєм приватної власности, т. є. за затриманєм землі при дідичах, а вже в крайнім разі за викуплюванєм її. От і розвязка, чому Петлюра з сими делеґатами не мають попертя в укр. працюючім народі, а мусять шукати за ним аж по чужих державах.

При нагоді додам, що три члени тої найсимпатичнійшої і найпопулярнійшої соц.-револ. партії на Україні, Лебединець, Литвиненко і Милятиненко чи Михайленко, вступили недавно до укр. совітського правительства. Се сьвідчить, що вони наочно бачуть, котре правительство сповняє домаганя селян, себто переводить соц. землі, а котре є за затриманєм землі при дідичах, — і тому попирають совітське правительство, а не Петлюру.

Вюн.

ЯПОНІЯ ВИСИЛАЄ ТАЙНО СТО - ТИСЯЧНУ АРМІЮ НА ПОМІЧ КОЛЧАКОВИ.

НЮ ЙОРК. — Соціялістична ґазета, "Ню Йорк Кол" одержала з достовірного жерела в Азії інформації, що Японія концентрує тайно велику армію на Сибіри по заді армії Колчака, не даючи про се знати ані одній державі.

Думають, що ті інформації находять ся в міністерстві війни і заграничних справ в Вашінґтоні і будуть опубліковані в короткім часі.

В ту саму пору, коли Японія заявляє, що має в Сибіри не більше як сорок тисяч жовнірів і заявляє, що не має наміру помагати більше чим поліційним охоронним відділам, японське правительство на ділі післало більше чим сто тисяч добре вишколених жовнірів на російську територію, добре виеквіпуваних і з великими засобами амуніції для офензивної кампанії.

Перед кількома місяцями Японія заявила, що відкличе велику часть своїх військ з Сибіру і вона так зробила, але на їх місце вислала нові відділи, котрі перевозила ночами і секретними дорогами. Висилка тих військ збільшає ся в той час як Колчакови чим раз гірше ведеть ся на Сибіри.

В листі одного англійського горожанина живучого на Сибіри, поміщенім в "Лондон Дейлі Геральд" з 4 липня, с. р. говорить ся таке: "паленє цілих сіл і другі такі німецькі методи, є звичайна тактика японської армії в Сибірі. Тактика японської армії змушує селян орґанізуватись в вандруючі групи, котрі переходять з місця на місце і живуть тим, що можуть здобути по дорозі".

ПОЗДОРОВЛЕНЄ З УГОРЩИНИ ДО АМЕРИКАНСЬКИХ РОБІТНИКІВ.

Засилаємо сердечні бажаня працюючому пролетаріятови Америки. Хотяй капіталізм потрафив звернути одну вашу часть проти другої, особливо добре платних робітників проти гірше платних, рішучо віримо, що ви в дуже короткім часі побачите ясно, що всі належите до одної гнобленої кляси, що буржуазія окаже ся непотрібною в вашім краю так, як оказала ся непотрібною в нашім.

Для европейського капіталізму сумерк богів вже надійшов. Кождий се тепер бачить. Лише капіталісти потішають ся надією, що американський робітник охоронить для них капіталізм. Віримо, що американський робітник розвіє ті надії.

Особливо поздоровляємо угорських робітників в Америці. Вони були змушені виеміґрувати з Угорщини, позаяк вона не була для них домом. Тепер ми зробилисьмо для ним дім.

Підписано: Беля Кун,
Народний Комісар Заграничних справ.

ІНТЕРЕСНИЙ ДОКУМЕНТ

Передпослідне число ню-йорського тижневника "Нейшин" містить інтересний документ, перший раз появивший ся в пресі, хоч під документом є дата 25 січня 1919р.

В той час, коли японські жовніри пішли від Семенова і офіціяльно прилучили ся до армії Колчака, як признаного союзника Японії, осібний урядник американського правительства вислав телеграфічне донесенє до Парижа, на адресу американської делеґації, з радою повстримати ся від признаня правительства чоловіка, що називав себе "спасителем Росії". В сім донесеню говорилось, що Колчак ніхто инший, як аґент упавшого царизму.

Телеграма вислана американським аґентом перейшла через Вашінґтон і вона підписана крім того тимчасово виповняючим обовязки державного секретаря, Полком.

Зміст донесеня слідуючий:

CGW GREEN
Washington,
Dated January 25, 1919.
Ammission,
Paris.
425, January 25, 8 P.M. — Для полковника Гавза від Боларда, Токіо.

"Все ще в шпиталі, але надіюсь відплисти скоро, аби до вас прибути. Дуже жалую за опізненє. Надію ся, що Колчака формально не признає ся. Його особистість є малого значіня. Він є окружений і зависить від попертя реакційних елементів, котрих головною ідеєю правительства є привернене попередних рабунків. Його армія орґанізуєть ся після старої царської дисціплїни. Кілька полків вже збунтували ся проти брутальности офіцирів. Пімста його (явно опущено) проти большевиків. Ми помогли ослабити заворушеня такі червоні, як большевицький терор в Москві. Допустивши впасти сибірському правительству і директоратови, котрі були оба щирі в спробах до освободженя ся, через непризнанє, аліянтське попиранє Колчакового експеріменту в реакції є пожалуваня гідним образцем. Прошу переслати се до Кріля".

Полк,
сповняючий уряд.

(Кріль є директором Бюра Інформацій при американськім міністерстві заграничних справ. — Ред.).

Фарнел арештований.

І. Фарнел, повернувший жовнір, який брав живу участь в страйку в Вінніпеґу і за яким поліція шукала від 23-го червня, зістав арештований 23 липня.

Ґен. Смутс взиває аліянтів помагати Ебертови.

ЛОНДОН. — Ґен. Смутс з południeво африканської юнії і член британської делеґації на мировій конференції, в своїй працальній промові висловив ся за успокоєнєм, поводженєм і доданєм заохоти теперішному німецькому правительству, "котре так мужно провадить европейську борбу проти анархії".

Ґен. Смутс кладе натиск на те, щоби Росію полишено в спокою і позволено їй полагодити свої власні справи на тій засаді, "що совітська система може бути ліпшою від варварства, до котрої неминучо схиляє ся теперішна політика", і сказав, що англійські державні мужі повинні поступити так само з Ірляндією, як поступлено з Чехами.

Ґен. Смутс апелює, аби застосовувати ся до високих ідеалів помимо розчаровань, викликаних з приводу мирового договору.

Він апелював за успокоєнєм ея, як одиноким средством, ведучим до відбудованя вичерпаної Европи, що після него є найбільшою грозою в історії.

"Брутальним фактом є се", говорив Смутс, "що Анґлія є малим островом на континенті в котрім 70,000.000 Німців репрезентують могучий народний чинник. Европа не може позістати в спокою без спокійних Німців. Не можна мати спокою в Анґлії, коли в Европі кипить від непорозумінь. Для того-то успокоєнє Німеччини має найбільше значінє.

Не поступаймо так з Ебертом, як поступалисьмо з Керенським і Каролієм".

48 міліонів для "автономної" Галичини.

Польський сойм в Варшаві на своїм 46 засіданю ухвалив 48 міліонів корон на поміч для діткнених війною мешканців східної Галичини.

Правительство поставило було внесенє, аби сойм ухвалив на сю ціль 40 міліонів корон, а де буджетово - скарбова комісія піднесла суму на 48 міліонів і сойм приняв поправку комісії.

В дебаті над внесенєм забирав голос соціяліст зі Львова, Гавзнер і просив аби при поділі повисшої суми узглядновано не тільки Поляків, але також Українців і Жидів, які, після заяви бесідника, "тільки під натиском независимих від них обставин ставали проти польських властий, але тепер стануть льояльними горожанами Польщі о скільки їх буде ся справедливо трактувати".

Поляки назначили управителя Галичини.

Польща іменувала Д-ра Галецкого ґенеральним управителем Галичини. Він мав перенести вже всі свої бюра з Кракова до Львова. Бюра управи Галичиною містять ся тепер в будинку давного галицького намісництва.

Польські соціялісти а українська справа.

Екзекутива польської соціялістичної партії на Україні переслала дня 17 лютого с. р. меморіял до польського сойму, в якім говорить ся, що польські соціял-демократи признають цілковиту самовладність і независимість України і рішучо протестують проти загарбуваня українських земель Поляками. Таке саме становище заняли польські соціялісти на Литві і Білоруси.

В меморіялі говорить ся, що Україна стремить до побіди демократії і буде поборювати за борчі ухвали польського сойму. Меморіял з цілим натиском зазначує, що українське правительство є демократичне і поступове.

Екзекутива взиває польський сойм в імени цілої польської соціял-демократичної партії покинути всі претенсії до України, Білоруси і Литви, заявляючи, що всі заборчі декларації польського сойму будуть поборювані всіми способами.

СЛОВО ДО ТЕБЕ, ЧИТАЧУ!

Коли ми звертаємо ся отсим до читачів "Укр. Роб. Вістий", то одним із сих читачів уважаємо якраз Тебе, Товаришу, уважаємо того, що читає отсі рядки. І тому, коли Ти, Дорогий Читачу, читаєш отсю просьбу звернену якраз до Тебе, то не думай, що вона може відносить ся до кого иншого, або що вона відносить ся до всіх решта лише не до Тебе, ні! Коли так думаєш, то дивиш ся на справу мильно. Ми пишемо якраз до Тебе. Тому уважно послухай, що Тобі скажемо.

Дорогий Читачу! Ти знаєш, що в нинішнім сьвіті є богато ґазет, але майже всі вони виступають проти Тебе, як робітника та фармера, а тягнуть за богатою клясою. Ти знаєш, що з такого великого числа ґазет лише декотрі пишуть, о скільки можуть, правду та обороняють інтереси працюючої кляси. Ти знаєш, що з українських ґазет в Канаді лише одинокі "Українські Робітничі Вісти" є робітничою ґазетою, що стоїть на сторожі робітничих прав. Ти знаєш, що "Укр. Роб. Вісти" не будуть хвалити нині одних можних панів, завтра других, як се роблять инші ґазети, але все і всюди кажуть, що визвіл поневоленого робітника є ділом лише самого робітника, а не когось иншого. Ти знаєш, що "Укр. Роб. Вісти" видають робітники і лише за робітничі гроші. Ти знаєш, що як Твоїй робітничій ґазеті не поможеш Ти разом з другим робітником, то її ніхто не поможе. Ти знаєш, що лише від Тебе і Твого товариша робітника залежить істнованє і будучність Твоєї ґазети "Укр. Роб. Вістий".

Тому ми, видавці "Укр. Роб. Вістий", звертаємось до Тебе, як до одного з тих, завдяки котрим виходять "У. Р. В.",— поможи своїй ґазеті! Страйковий застій, ушкоджене дечого в друкарні мали той наслідок, що в видавництві були розходи, а не було приходів і нам треба фондів на дальше видаванє ґазети. Потрібний фонд можеш зложити лише Ти, Дорогий Читачу ,разом з другим своїм товаришом робітником і фармером, а не хто инший. Тому не отягай ся, а попрацюй зараз, щобись за день-два надіслав "Укр. Роб. Вістям" кілька, кільканайцять або й кільканадесять долярів. Берись до сего діла сейчас! Віднови передплату, відложи доляра, два чи кілько зможеш на пресовий фонд, візьми передплату від свого сусіда чи знакомого, збери між робітниками пресовий фонд і засилай сейчас до "У. Р. Вістий". Не будь байдужний до сеї справи, але зроби скільки зможеш, аби помочи своїй ґазеті. Не жалуй доляра, як його маєш, не жалуй часу піти між других товаришів в сій самій справі, а тим сповниш свій обовязок. Се зроби якраз Ти, що отсе читаєш, а не відкладай на другого, бо як другий відложить на Тебе, то що з того вийде? Тому до роботи, сей час! Покажи, що Ти був перший, що відкликнув ся на сей зазив.

Імена всіх збираючих фонди і жертводавців будуть поміщені в "Укр. Роб. Вістях".

Пресовий фонд і передплату просить ся засилати на адресу:

UKRAINIAN LABOR NEWS
cor. Pritchard and McGregor,
WINNIPEG, MAN.
Адміністрація "У. Р. В."

М. Ганкевич в Кракові.

Польські часописи доносять, що Микола Ганкевич, один зі старших провідників українських соціял - демократів в Галичині і визначний соц. публіцист перебуває тепер в Кракові. Тут мав він виголосити недавно відчит, в котрім вказував на те, що независимість України є історичною конечністю.

Німецькі "соціялісти" підтримують церкву.

ВАЙМАР. — На засіданю німецького парляменту 18 липня відкинуто внесенє соціялістів про відлученє церкви від держави.